

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1987 Nr. 105

A. TITEL

*Verdrag inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens die geacht kunnen worden buitensporig leed te veroorzaken of een niet-onderscheidende werking te hebben, met Protocollen;
Genève, 10 oktober 1980*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van Verdrag en Protocollen zijn geplaatst in *Trb.* 1981, 154; zie ook *Trb.* 1982, 52.

Behalve voor de aldaar genoemde Staten is het Verdrag voorts nog ondertekend voor de volgende Staten:

Turkije	26 maart 1982
Australië	8 april 1982
Roemenië ¹⁾	8 april 1982
de Verenigde Staten van Amerika ²⁾	8 april 1982

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

1. "The Government of the Socialist Republic of Romania has signed the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects, adopted on 10 October 1980 at the United Nations Conference at Geneva.

2. Romania considers that the Convention and the three Protocols annexed thereto constitute a positive step within the framework of efforts which have been made for the gradual development of international humanitarian law applicable during armed conflicts and which aim at providing very broad and reliable protection for the civilian population and the combatants.

3. At the same time, Romania would like to emphasize that the provisions of the Convention and its Protocols have a restricted character and do not ensure adequate protection either to the civilian population or to the combatants as the fundamental principles of international humanitarian law require.

4. The Romanian Government wishes to state on this occasion also that real and effective protection for each individual and for peoples and assurance of their right to a free and independent life necessarily presuppose the elimination of all acts of aggression and the renunciation once and for all of the use of force, and the threat of the use of force, of intervention in the domestic affairs of other States and of the policy of domination and *diktat* and strict observation of the sovereignty and independence of peoples and their legitimate right to self-determination.

In the present circumstances, when a vast quantity of nuclear weapons has been accumulated in the world, the protection of each individual and of all peoples is closely linked with the struggle for peace and disarmament and with the adoption of authentic measures to halt the arms race and ensure the gradual reduction of nuclear weapons until they are totally eliminated.

5. The Romanian Government states once again its decision to act, together with other States, to ensure the prohibition or restriction of all conventional weapons which are excessively injurious or have indiscriminate effects, and the adoption of urgent and effective measures for nuclear disarmament which would protect peoples from the nuclear war which seriously threatens their right to life – a fundamental condition for the protection which international humanitarian law must ensure for the individual, the civilian population and the combatants.”. (*VN-vertaling*)

²) Onder de volgende verklaring:

“The United States Government welcomes the adoption of this Convention, and hopes that all States will give the most serious consideration to ratification or accession. We believe that the Convention represents a positive step forward in efforts to minimize injury or damage to civilian population in time of armed conflict. Our signature of this Convention reflects the general willingness of the United States to adopt practical and reasonable provisions concerning the conduct of military operations, for the purpose of protecting noncombatants.

At the same time, we want to emphasize that formal adherence by States to agreements restricting the use of weapons in armed conflict would be of little purpose if the parties were not firmly committed to taking every appropriate step to ensure compliance with those restrictions after their entry into force. It would be the firm intention of the United States, and we trust, all other parties to utilize the procedures and remedies provided by this Convention, and by the general laws of war, to see to it that all parties to the Convention meet their obligations under it. The United States strongly supported proposals by other countries during the Conference to include special procedures for dealing with compliance matters, and reserve the right to propose at a later date additional procedures and remedies, should this prove necessary, to deal with such problems.

In addition, the United States of course reserves the right, at the time of ratification, to exercise the option provided by article 4(3) of the Convention, and to make statements of understanding and/or reservations to the extent that it may deem that to be necessary to ensure that the Convention and its Protocols conform to humanitarian and military requirements. As indicated in the negotiating record of the 1980 Conference, the prohibitions and restrictions contained in the Convention and its Protocols are of course new contractual rules (with the exception of certain provisions which restate existing international law) which will only bind States upon their ratification of, or accession to, the Convention and their consent to be bound by the Protocols in question.”.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1982, 52.

D. PARLEMENT

De artikelen 1, 2, 3 en 4 van de Rijkswet van 12 maart 1987 (*Stb.* 127) luiden als volgt:

„Artikel 1

Het op 10 oktober 1980 te Genève tot stand gekomen Verdrag inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens die geacht kunnen worden buitensporig leed te veroorzaken of een niet-onderscheidende werking te hebben, waarvan de Engelse en de Franse tekst zijn geplaatst in *Trb.* 1981, 154, en de vertaling in het Nederlands is geplaatst in *Trb.* 1982, 52, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 2

Het op 10 oktober 1980 te Genève tot stand gekomen Protocol inzake niet-waarneembare deeltjes (Protocol I), waarvan de Engelse en de Franse tekst zijn geplaatst in *Trb.* 1981, 154, en de vertaling in het Nederlands is geplaatst in *Trb.* 1982, 52, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 3

Het op 10 oktober 1980 te Genève tot stand gekomen Protocol inzake het verbod of de beperking van het gebruik van mijnen, valstrikmijnen en andere mechanismen (Protocol II), waarvan de Engelse en de Franse tekst zijn geplaatst in *Trb.* 1981, 154, en de vertaling in het Nederlands is geplaatst in *Trb.* 1982, 52, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 4

Het op 10 oktober 1980 te Genève tot stand gekomen Protocol inzake het verbod of de beperking van het gebruik van brandwapens (Protocol III), waarvan de Engelse en de Franse tekst zijn geplaatst in *Trb.* 1981, 154, en de vertaling in het Nederlands is geplaatst in *Trb.* 1982, 52, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.”.

Deze Rijkswet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken H. VAN DEN BROEK en de Minister van Defensie W. F. VAN EEKELLEN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Kamerstukken II 1983/84, 1984/85, 1985/86, 18 278 (R 1248); Hand. II 1985/86, blz. 3555-3573, 3615, 3824-3825, 3971, Kamerstukken I 1985/86 nr. 204; Hand. I 1986/87, blz. 869-875.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1982, 52.

Behalve de aldaar genoemde Staat hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 4, tweede lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van het *Verdrag* nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

China	7 april 1982
Finland	8 april 1982
Ecuador	4 mei 1982
Mongolië	8 juni 1982
Japan	9 juni 1982
de Sowjet-Unie	10 juni 1982
Hongarije	14 juni 1982
de Oekraïne	23 juni 1982
Witrusland	23 juni 1982
Denemarken	7 juli 1982
Zweden	7 juli 1982
de Duitse Democratische Republiek	20 juli 1982
Zwitserland	20 augustus 1982
Tsjechoslowakije	31 augustus 1982
Bulgarije	15 oktober 1982
Oostenrijk	14 maart 1983
Joegoslavië	24 mei 1983
Polen	2 juni 1983
Noorwegen	7 juni 1983
Australië	29 september 1983
India	1 maart 1984
Pakistan	1 april 1985
Cuba	2 maart 1987
het Koninkrijk der Nederlanden	18 juni 1987
(voor Nederland)	

Behalve de in *Trb.* 1982, 52 genoemde Staat hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 4, derde lid, van het Verdrag een verklaring van instemming te zijn gebonden door het aan het Verdrag gehechte Protocol inzake niet-waarneembare deeltjes (*Protocol I*) afgelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

China	7 april 1982
Finland	8 april 1982

Ecuador	4 mei 1982
Mongolië	8 juni 1982
Japan	9 juni 1982
de Sowjet-Unie	10 juni 1982
Hongarije	14 juni 1982
de Oekraïne	23 juni 1982
Witrusland	23 juni 1982
Denemarken	7 juli 1982
Zweden	7 juli 1982
de Duitse Democratische Republiek	20 juli 1982
Zwitserland	20 augustus 1982
Tsjechoslowakije	31 augustus 1982
Bulgarije	15 oktober 1982
Oostenrijk	14 maart 1983
Joegoslavië	24 mei 1983
Polen	2 juni 1983
Noorwegen	7 juni 1983
Australië	29 september 1983
India	1 maart 1984
Pakistan	1 april 1985
Cuba	2 maart 1987
het Koninkrijk der Nederlanden	13 juni 1987
(voor Nederland)	

Behalve de in *Trb.* 1982, 52 genoemde Staat hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 4, derde lid, van het Verdrag een verklaring van instemming te zijn gebonden door het aan het Verdrag gehechte Protocol inzake het verbod of de beperking van het gebruik van mijnen, valstrikmijnen en andere mechanismen (*Protocol II*) afgelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

China	7 april 1982
Finland	8 april 1982
Ecuador	4 mei 1982
Mongolië	8 juni 1982
Japan	9 juni 1982
de Sowjet-Unie	10 juni 1982
Hongarije	14 juni 1982
de Oekraïne	23 juni 1982
Witrusland	23 juni 1982
Denemarken	7 juli 1982
Zweden	7 juli 1982
de Duitse Democratische Republiek	20 juli 1982
Zwitserland	20 augustus 1982
Tsjechoslowakije	31 augustus 1982
Bulgarije	15 oktober 1982
Oostenrijk	14 maart 1983
Joegoslavië	24 mei 1983

Polen	2 juni 1983
Noorwegen	7 juni 1983
Australië	29 september 1983
India	1 maart 1984
Pakistan	1 april 1985
Cuba	2 maart 1987
het Koninkrijk der Nederlanden ¹⁾ (voor Nederland)	18 juni 1987

¹⁾ Onder de volgende verklaringen:

“With regard to Article 2, paragraph 4, of Protocol II:

It is the understanding of the Government of the Kingdom of the Netherlands that a specific area of land may also be a military objective if, because of its location or other reasons specified in paragraph 4, its total or partial destruction, capture, or neutralization in the circumstances ruling at the time, offers a definitive military advantage;

With regard to Article 3, paragraph 3, under c, of Protocol II:

It is the understanding of the Government of the Kingdom of the Netherlands that military advantage refers to the advantage anticipated from the attack considered as a whole and not only from isolated or particular parts of the attack;

With regard to Article 8, paragraph 1, of Protocol II:

It is the understanding of the Government of the Kingdom of the Netherlands that the words “as far as it is able” mean “as far as it is technically able”.”.

Behalve de in *Trb.* 1982, 52 genoemde Staat hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 4, derde lid, van het Verdrag een verklaring van instemming te zijn gebonden door het aan het Verdrag gehechte Protocol inzake het verbod of de beperking van het gebruik van brandwapens (*Protocol III*) afgelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

China	7 april 1982
Finland	8 april 1982
Ecuador	4 mei 1982
Mongolië	8 juni 1982
Japan	9 juni 1982
de Sowjet-Unie	10 juni 1982
Hongarije	14 juni 1982
de Oekraïne	23 juni 1982
Witrusland	23 juni 1982
Denemarken	7 juli 1982
Zweden	7 juli 1982
de Duitse Democratische Republiek	20 juli 1982
Zwitserland	20 augustus 1982
Tsjechoslowakije	31 augustus 1982
Bulgarije	15 oktober 1982

Oostenrijk	14 maart 1983
Joegoslavië	24 mei 1983
Polen	2 juni 1983
Noorwegen	7 juni 1983
Australië	29 september 1983
India	1 maart 1984
Pakistan	1 april 1985
Cuba	2 maart 1987
het Koninkrijk der Nederlanden (voor Nederland)	18 juni 1987

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

“With regard to Article 1, paragraph 3, of Protocol III:

It is the understanding of the Government of the Kingdom of the Netherlands that a specific area of land may also be a military objective if, because of its location or other reasons specified in paragraph 3, its total or partial destruction, capture, or neutralization in the circumstances ruling at the time, offers a definitive military advantage.”

F. TOETREDING

In overeenstemming met artikel 4, tweede lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van toetreding tot het *Verdrag* nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Laos	3 januari 1983
Guatemala	21 juli 1983
Tunesië	15 mei 1987

In overeenstemming met artikel 4, derde lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een verklaring van instemming te zijn gebonden door het aan het Verdrag gehechte Protocol inzake niet-waarneembare deeltjes (*Protocol I*) afgelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Laos	3 januari 1983
Guatemala	21 juli 1983
Tunesië	15 mei 1987

In overeenstemming met artikel 4, derde lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een verklaring van instemming te zijn gebonden door het aan het Verdrag gehechte Protocol inzake het verbod of de beperking van het gebruik van mijnen, valstrikmijnen en andere mechanismen (*Protocol II*) afgelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Laos	3 januari 1983
Guatemala	21 juli 1983
Tunesië	15 mei 1987

In overeenstemming met artikel 4, derde lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een verklaring van instemming te zijn gebonden door het aan het Verdrag gehechte Protocol inzake het verbod of de beperking van het gebruik van brandwapens (*Protocol III*) afgelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Laos	3 januari 1983
Guatemala	21 juli 1983
Tunesië	15 mei 1987

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van Verdrag en Protocollen zijn ingevolge artikel 5, eerste en derde lid, van het Verdrag voor Bulgarije, China, Denemarken, de Duitse Democratische Republiek, Ecuador, Finland, Hongarije, Japan, Joegoslavië, Laos, Mexico, Mongolië, de Oekraïne, Oostenrijk, Polen, de Sowjet-Unie, Tsjechoslowakije, Witrusland, Zweden en Zwitserland in werking getreden op 2 december 1983.

De bepalingen van het Verdrag zullen voor elke andere Staat ingevolge artikel 5, tweede lid, van het Verdrag in werking treden zes maanden na de datum waarop die Staat zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding heeft nedergelegd.

De bepalingen van elk der Protocollen zullen voor elke andere Staat ingevolge artikel 5, vierde lid, van het Verdrag in werking treden zes maanden na de datum waarop die Staat een verklaring van instemming te zijn gebonden door het desbetreffende Protocol heeft afgelegd.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zullen de bepalingen van Verdrag en Protocollen alleen voor Nederland in werking treden op 18 december 1987.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1981, 154 en *Trb.* 1982, 52.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1985, 5.

Voor het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag van Genève voor de verbetering van het lot van de gewonden en zieken zich bevindende bij de strijdkrachten te velde zie ook *Trb.* 1987, 99.

Voor het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag van Genève voor de verbetering van het lot van de gewonden, zieken

en schipbreukelingen van de strijdkrachten ter zee zie ook *Trb.* 1987, 100.

Voor het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag van Genève betreffende de behandeling van krijgsgevangenen zie ook *Trb.* 1987, 101.

Voor het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag van Genève betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd, zie ook laatstelijk, *Trb.* 1987, 102.

Voor het op 12 december 1977 te Bern tot stand gekomen Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, betreffende de bescherming van slachtoffers van internationale gewapende conflicten (*Protocol I*), met Bijlage, zie ook *Trb.* 1987, 103.

Uitgegeven de zesde juli 1987.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK